

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203905
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119203905.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: S. P., nar. XX.X.XXXX, bytom G. - I. G., Z. XXXX/X, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. - I. G., Z. XXXX/X, o zaplatenie 7.510,58 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41Csp/48/2019-173 zo dňa 6. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e**

vo výroku I., v jeho časti o umožnení žalovanej uhradiť dlh v mesačných splátkach po 150 eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou do 3 dní od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky,

vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a

vo výroku III. o trovách konania

a vec mu v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku I., v jeho časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 7.633 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.626,90 eur od 1.3.2019 do zaplatenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) sčasti vyhovel žalobe a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.633 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.626,90 eur od 1.3.2019 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 150 eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou do 3 dní od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky (výrok I.).

2. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (výrok II.)

3. Súd prvej inštancie považoval východiskovo za preukázané uzavretie úverovej zmluvy medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom zo dňa 23.6.2017 s tým, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. Na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver 9.300 eur. V dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovanou žalobca zosplatnil úver dňa 28.2.2019 (žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou k 26.11.2018, čo ani nerozporovala), zosplatnenie úveru žalovaná prevzala dňa 15.3.2019. Okresný súd ďalej konštatoval, že nemal pochybnosti o výške uplatnenej istiny 7.510,58 eur, ktorá vyplýva aj z prehľadu splácania a uznala ju aj žalovaná v priebehu konania, preto ju žalobcovi priznal. Prisúdil mu aj zmluvný úrok z úveru vo výške 116,32 eur a zákonný úrok z omeškania 6,10 eur, resp. úrok

5,90 % a úrok z omeškania 5 % vyčíslený od vzniku zmluvného vzťahu do zosplatnenia úveru 28.2.2019. Taktiež okresný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % zo sumy 7.626,90 eur (istina 7.510,58 eur + úrok 116,32 eur) od 1.3.2019, keď sa žalovaná po zosplatnení úveru dostala do omeškania, do zaplatenia, a to v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Naopak, žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal uplatnený zmluvný úrok 5,90 % ročne zo sumy 7.510,58 eur od 1.3.2019 do zaplatenia, resp. zmluvný úrok po splatnosti 28.2.2019. Mal za to, že zmluvný úrok ako odplata (cena) za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto úrok po splatnosti úveru, t. j. po 28.02.2019, žalobcovi neprislúcha. Zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Opačný výklad by znamenal dvojnásobné úrokové zaťaženie spotrebiteľa/dlžníka. Dodal, že z právnej vety R 59/1998 vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Okresný súd nepriznal žalobcovi ani poplatky za poistenie 7,56 eur, keďže tento nárok nebol dostatočne špecifikovaný.

5. Pokiaľ žalovanej povolil uhradiť dlh v splátkach, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná v konaní tvrdila a aj preukázala, že je v čase rozhodovania súdu poberateľom rodičovského príspevku 269,38 eur, o čom priložila potvrdenie ÚPSVR. Vzhľadom na túto skutočnosť žalovanej povolil uhradiť svoj dlh s príslušenstvom v splátkach vo výške 150 eur mesačne, a to aj s prihliadnutím na dohodnutú výšku splátky v predmetnej zmluve. Rodičovská dovolenka, bez vykonávania pracovnej, zárobkovej činnosti, je osobitnou okolnosťou, ktorá možnosť splácania odôvodňuje. Zároveň žalobca je spoločnosť, ktorá je na ekonomickom trhu niekoľko rokov, má stabilné postavenie a uhradenie dlhu žalovanou vo forme splátok ho nijakým výrazným spôsobom neovplyvní. Žalovanej však neumožnil splátky len vo výške 50 eur mesačne, ako žiadala, vychádzajúc zo skutočnosti, že v predmetnej zmluve sa žalovaná zaviazala na splátku 154,14 eur, pričom zároveň nesporne porušila povinnosti zmluvy, a teda by nebolo voči žalobcovi spravodlivé povoliť jej už po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru splácať priznaný nárok v splátke 3 x menšej ako z titulu zmluvného záväzku.

6. O trovách prvoinštančného konania rozhodol okresný súd tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok III.). Vychádzal zo záveru o plnom úspechu žalobcu v spore, resp. čo do istiny uplatňovaného nároku (§ 255 ods. 1 CSP).

7. Proti tomuto rozsudku, čo do zamietnutia žaloby a určenia splatnosti dlhu, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny - vyhovenia žalobe v plnom rozsahu a uloženia povinnosti žalovanej uhradiť dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Namietal záver okresného súdu, že žalobca nemá nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru. Podľa názoru odvolateľa nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. V danej súvislosti poukazoval na ust. § 497, 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obch. zák., § 16 ods. 1, § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Právny názor okresného súdu by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľa, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok, a zvyhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň základného úroku z omeškania. Reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis; ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobru nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Žalobca na podporu svojho právneho názoru poukázal aj na rozhodovaciu činnosť súdov, predovšetkým odvolacích - krajských súdov, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019, v ktorom najvyšší súd s odkazom na judikatúru Súdneho dvora EÚ uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný (obchodný) úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu, a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom.

9. Odvolateľ tiež namietal rozhodnutie okresného súdu, ktorým umožnil žalovanej uhradiť dlh v splátkach. Súd vychádzal len z jedného dôkazu - potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku, ktorý by mal odôvodňovať nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej. Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Okresný súd nedostatočnú zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej

uhradiť dlžnú pohľadávku. Z vykonaného dokazovania nemohol adekvátne posúdiť komplexné pomery žalovanej. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie. Hľadiskami pre úvahu súdu budú najmä osobné a majetkové pomery strán, výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o plnenie záväzku atď. (bližšie rozsudok NS SR sp. zn. 7 Cdo 116/2012 z 18.3.2013). Priznaním splátok vo výške 150 eur mesačne súd zapríčinil, že žalovaná bude len istinu splácať 4 roky. Žalovaná bola za porušenie úverovej zmluvy „odmenená“ možnosťou splácať dlh vo výške mesačnej splátky nižšej, než výška splátky dohodnutá v úverovej zmluve (154,14 eur). Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou v CSP a súd poprel nielen účinky predčasného zosplatnenia úveru, ale aj účel celého súdneho konania. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške pohľadávky, navyše žalovaná v priebehu súdneho konania neuskutočnila ani jednu úhradu. Aj na podporu uvedeného názoru žalobca poukázal na viaceré súdne rozhodnutia.

10. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie aj žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nebol úplne zistený stav veci a okresný súd sa bez odôvodnenia odklonil od „právnej praxe“. Namietala závery okresného súdu v súvislosti s RPMN, s doručovaním zásielok žalovanej, poukazovala na premičanie (časti) dlhu, nesprávne zistenie žalobcom uplatnenej istiny, celkovej výšky úhrad žalovanou, včítane tých z titulu neprijateľných zmluvných podmienok. Na rozhodnutie o trovách konania žiadala aplikovať § 257 CSP kvôli jej zlej finančnej situácii a z toho istého dôvodu aj znížiť výšku mesačnej splátky na 50, prípadne 100 eur.

11. Žalobca sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej nestotožnil s jej argumentáciou a žiadal napadnutý rozsudok v časti napadnutej odvolaním žalovanej potvrdiť.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla argumentáciu spochybňujúcu nárok priznaný žalobcovi rozsudkom okresného súdu, predovšetkým, že žalobca pri poskytnutí úveru neskúmal dostatočne jej bonitu, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov a žalobca nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie úveru.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu sčasti zopakovala predchádzajúcu argumentáciu.

14. Žalobca v písomnom stanovisku k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovanej zotrval na svojej odvolacej argumentácii a ostatných skorších vyjadreniach. Poukázal na spôsoby skúmania bonity žalovanej pre poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou.

15. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu spochybňovala jeho tvrdenia o konaní s odbornou starostlivosťou a zotrvala na svojej predchádzajúcej argumentácii.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovanej sčasti zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu.

17. Žalovaná v ďalšom písomnom vyjadrení zopakovala predchádzajúcu argumentáciu.

18. Žalobca v ďalšom stanovisku uviedol, že neposudzoval príjem žalovanej, nakoľko jej bol poskytnutý úver na refinancovanie predchádzajúceho úveru, a to s nižšou úrokovou sadzbou, keď zároveň žalovaná pôvodný úver riadne splácala.

19. Žalovaná v ďalšom písomnom vyjadrení zopakovala predchádzajúcu argumentáciu.

20. Žalobca v ďalšom písomnom vyjadrení zopakoval predchádzajúcu argumentáciu.

21. Krajský súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali subjektívne legitimované strany sporu (§ 359 CSP), vec preskúmal v rozsahu podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP (z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku I. o čiastočnom vyhovení žalobe, v jeho časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 7.633 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne

zo sumy 7.626,90 eur od 1.3.2019 do zaplatenia) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu v žalobcom napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP; zároveň odvolanie žalovanej odmietol ako podané oneskorene podľa § 386 písm. a/ CSP.

22. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej, krajský súd konštatuje:

23. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

24. Podľa § 111 ods. 1 CSP, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

25. Doručka vrátená súdu osvedčuje nielen vykonanie doručenia, ale aj čas doručenia. Ako z príslušnej doručky vyplýva, splnomocnená zástupkyňa žalovanej prevzala rozsudok okresného súdu dňa 10.3.2020. Zákonom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania vo vzťahu k žalovanej tak začala plynúť dňa 11.3.2020 a jej posledným dňom bol deň s dátumom 25.3.2020 (streda, pracovný deň).

26. Žalovaná bola v predmetnom rozsudku okresným súdom riadne poučená o možnosti podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku. Z odtlačku podacej pečiatky Okresného súdu Žilina na listinnom podaní - odvolaní žalovanej vyplýva, že odvolanie bolo podané osobne na súde až dňa 26.3.2020, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

27. Nadväzne krajský súd nemal inú možnosť, než odvolanie žalovanej odmietnuť. Odvolacími dôvodmi v ňom uvedenými sa preto už bližšie/vecne nezaoberal.

28. Čo sa odvolania žalobcu týka, toto krajský súd vyhodnotil ako opodstatnené.

29. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti (ohľadom nároku na zmluvný úrok z úveru), majúc za to, že veriteľovi prináleží nárok na zaplatenie dojednaného (zmluvného) úroku iba do vyhlásenia splatnosti úveru, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

30. Je však súčasne potrebné zdôrazniť, že rozhodovacia prax všeobecných (krajských) súdov, prípadne aj jednotlivých senátov toho istého krajského súdu, nie je/ nebola ohľadom otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru jednotná. V stručnosti povedané, jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru neprípúšťala a priznávala len úroky z omeškania. Druhá kumuláciu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťala. Tretia kategória súdnych rozhodnutí predmetnú kumuláciu pripúšťala, avšak iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, bod 14. a nasledujúce, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod č. 5 (R 5/2021).

31. V označenom rozhodnutí najvyšší súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

32. Konštatoval, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol.

33. Najvyšší súd ďalej poukázal na skutočnosť, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok

platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

34. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

35. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

36. Najvyšší súd dodal, že postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

37. Aj čo sa týka určenia splatnosti uplatnenej pohľadávky - povolenia žalovanej uhradiť dlh v splátkach, je odvolanie žalobcu opodstatnené.

38. Okresnému súdu nemožno uprieť snahu zohľadniť v rozhodnutí o povolení splátok viaceré aspekty prejednávanej veci (rodičovský príspevok, charakter/postavenie žalovaného, dohodnutá výška splátok). Samotná skutočnosť poberania rodičovského príspevku žalovanou, bez skúmania a vyhodnotenia ďalších relevantných skutočností na strane žalovanej (príkladom - jedná sa o osamelú osobu starajúcu sa o dieťa /?/; aké sú jej príjmové pomery odhladnuc od poberania rodičovského príspevku a jej výdavky; aké je výživné na maloleté dieťa; aké sú jej majetkové pomery atď.) nepredstavuje pre rozhodnutie/odôvodnenie okresného súdu dostatočný skutkový základ pre povolenie splátok. Uvedené je potrebné vnímať (aj) v kontexte skutočnosti, že žalovaná riadne neplnila zmluvné záväzky, v dôsledku čoho žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru, a teda by mal inak nárok na jednorazovú úhradu svojej pohľadávky. Krajský súd týmto nenaznačuje, že by žalovanej nemohlo byť umožnené uhradiť dlh v splátkach; avšak bude potrebné, aby v takom prípade okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

39. Vychádzajúc z prezentovaných úvah a záverov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej - vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (odvolanie žalobcu smerovalo proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí žaloby v časti zmluvného úroku; teda nie aj proti zamietnutiu žaloby čo do poplatkov za poistenie 7,56 eur, v ktorej časti je rozhodnutie okresného súdu právoplatné).

40. Zrušil ho aj vo veci samej - vo výroku I., v tej jeho časti, v ktorej bola vymedzená splatnosť judikovanej pohľadávky - povolenie uhradiť dlh v splátkach.

41. V ako závislom od rozhodnutia vo veci samej zrušil krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

42. V ďalšom priebehu konania okresný súd opätovne rozhodne o zvyšku žaloby a o splatnosti žalobcovi priznanej pohľadávky (kde zohľadní aj odvoláciu argumentáciu žalobcu). Rozhodne tiež o trovách konania (o nároku na ich náhradu), včítane trov aktuálneho odvolacieho konania.

43. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie n i e j e prípustné.